

MAGAZINET

Järla IF Orienteringsklubb, Nacka

Nr 3 december 1994, årgång 24

Lyxigt Leisure Läger

David i Australien

Årsfesten

New York Marathon

Profilen

Tävla i jul

Lyxigt leisure läger

Den 14 oktober klev 37 ungdomar och 6 mycket modiga ledare genom dörren till exklusiva Rimbo Leisure Center. Alla gjorde stora ögon när vi såg att RLC var ett riktigt hotell och inte en vanlig lägerstuga. Det är nämligen inte ofta man blir välkomnad med en stor skål godis i ett TV-rum bara för Järlaiter.

För de äldre erfarna ungdomarna var det här lägret verkligen i en klass för sig. Det är ovanligt med OL-läger där det finns pooler, privatrum, biljardbord och relaxavdelningar. Vi får väl hoppas att de som var på sitt första orienteringsläger inte tror att de alltid ska få det så här bra i framtiden.

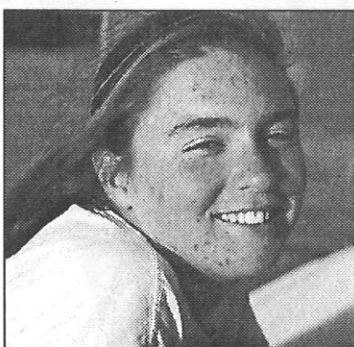
Vi hann inte ägna mycket tid åt de överfulla godisskålarna för "Rimbotrollen" väntade på oss. De intet ont anande nybörjarna kastade sig själva ut i skogen utrustade med endast ficklampor. De snälla ledarna följde efter för att se till att de inte blev middag åt trollen. Under tiden kämpade de äldre proffsen mot lera snårskog och kärr. Vi sprang av bara den, "för att rymma från trollen och hitta kontrollen".

Buffefrukosten hindrade vår träning. Vi åt nämligen så mycket av den goda buffén att vi nästan rullade från bordet. Men det gjorde inte så mycket för den korta orienteringsrundan som följde var bara uppvärmning inför femkampen som skulle följa...

På lördagseftermiddagen stod alltså femkamp på programmet. I lag om sex skulle vi visa upp våra talanger i varierande grenar, alltså ingen riktig traditionell femkamp. Det började ganska lugnt med biljard där laget skulle sänka sex bollar totalt. Pilskastningen visade sig vara svårare. Vi fick bara ett kast och ingen övning. Alla pilar träffade inte tavlans mitt. I några av fallen inte ens tavlans.

Sedan skulle vi testa vår styrka och optimism i gymet. Man fick lyfta tiokilosvikten en gång och sedan bestämma hur mycket man skulle

Av Cathy Hogg och My Heinrup

orka lyfta sex gånger. Erik sa att det var fel på maskinen när han inte kunde lyfta 25 kg, men det var nog något fel på Erik.

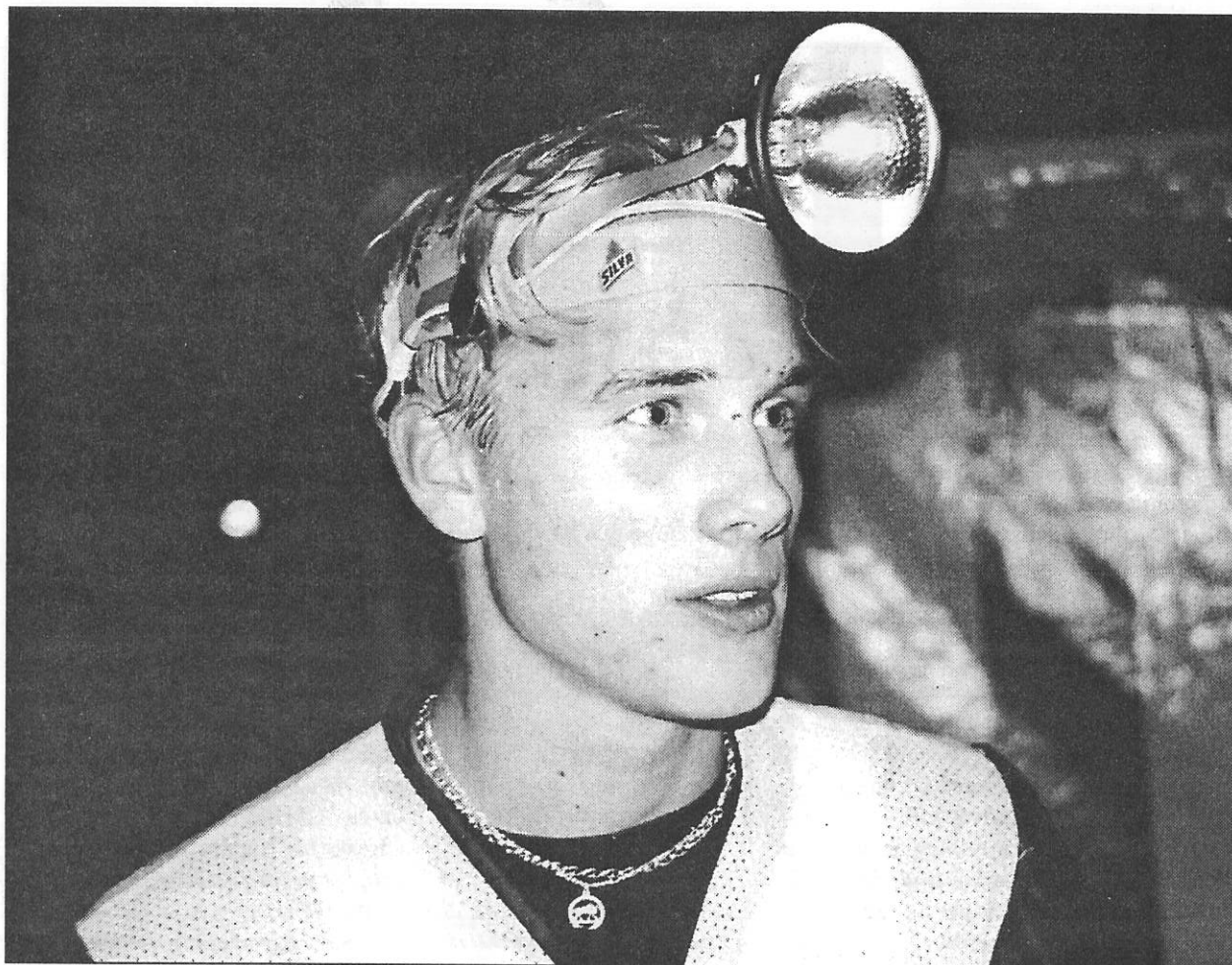
Några intressanta tekniker uppfanns under vattenrutschbaneracet. Daniels teknik var speciellt unik, men alla höll men om att värdefulla sekunder kunde sparas om man drog upp baddräkten mellan skinkorna. Simstafetten hade ett handikappsystem grundat på de fyra föregående grenarna. Alla kämpade hårt men det var Christoffer "super fish" Sandberg som förde sitt lag till seger. Stort grattis till er!

Saturday evening saw the presentation of many awards for various achievements; including club champs, JBO competition and acknowledging Järlas' new recruits. Nearly everyone in the room had the opportunity to go up cast their bready eyes on the table of goodies and choose something which took their fancy. To be quite honest, our eyes were fixed on the table behind us with the huge cream cakes which were to follow.

We were up and running before the sun was on Sunday morning, because the frost still lay in thick layers on the ground. These were not exactly ideal conditions to be waiting round for relay runners in, but the cold weather seemed to inspire the youngest ones, most of which flew round their 1 km course on the first leg.

It was quite pleasant in the forest at this early hour, if ice on the rocks, fog in the air and frost on the ground turn you on! And it's so cold that you can barely punch the controls! The BIG BOYS took care of the final leg of the relay for all the teams, with Robban bringing his team home in first place. Congrats to him, Danne and Therese.

A very big thank you must go to the "not-so-junior" Lollo, Berit, Matts and Putte who made this camp not only possible but very successful and enjoyable for all of us.

Studiebesök för att lära

Av Fredrik Trahn

Under en vecka i september begavs det iväg till Västsverige. Till västsvenskarnas stolta stad Göteborg. Jag som alltid trott att göteborgarna varit så stolta över att vara göteborgare. Men så är det visst inte, de är inte göteborgare, utan de är stolta över att vara "västsvenskar". Det kanske har något med EU-anpassning att göra, vad vet jag?

Nåväl, ett gäng Järlaiter var här för att kämpa i de tuffa SM-tävlingarna och några andra Järlaiter för att studiebesöka själva arrangemanget för att se vad vi själva kan göra bättre nästa år.

Med ett sådant basläger som Good Morning Hotel i Mölndal kunde det ju inte bli något annat än succéartade resultat. Det kändes som att bo en hel vecka på en Finlandsbåt ungefär.

Robert och Christoffer hade visat sig så duktiga att springa nattorientering hemma i Stockholm så de fick vara med på det ursvenska nattmästerskapet. Alla som varit på ett natt-SM känner till mörkret och all den

mystik och hemlighetsmakeri som försigkommer.

Robert tyckte det var så mörkt så att han propsade på att enbart köra med 20 watt – bära eller brista. Lampan höll i 75 minuter och Robert hade 76.07. En 45:e plats med lite för mycket krok. Christoffer var mer samlad och trots en del surr blev han 32:a.

Samma löpare på kortdistansen. Här var det som vanligt sekundhård konkurrens. Tio löpare från varje heat går vidare till final. Både Robert och Christoffer blev knappt utslagna i kvalet. Vi fick istället ägna oss åt att tipa vilka som skulle vinna finalen.

När det två dagar senare var dags för kvalen hade Järila en hel liten hejklack på plats. Sören, Maria och hennes pappa, Roffe, Asplund och Chrippa hejade så att de blev hesa på de tappra H 20 och H 21-lagen.

Christoffer, Torbjörn och Robert gick bra och blev 30:e lag knappa 15 min efter. Bengt, Jonas, Lars och Fredrik blev 152:a distanserade med runt 40 minuter.

Nästa år ska vi springa ifrån dem – vi Östsvenskar.

25 - M A N N A | 1994

eller en glad dag vid Brukets skidbacke

av Bengt Hall

En sak är jag glad för – det är att 25-manna arrangeras i Stockholmsområdet. Skulle du åka buss till Umeå en fredagskväll i början av oktober, sova på hårt underlag i en skola, kliva upp i ottan för att halka omkring en dag med gegga upp till armhålorna, springa 30 minuter, duscha kallt, halka lite till, heja en del, frysa lite och sedan transporteras till förläggningen. Nästa dag tävlas det i kortdistans, de leriga kläderna har nu stelnat till pansarplåt och du får skavsår på insidan av låren av kalsongerna, du kommer garanterat att gå dåligt. Efter alltsammans slår man sig ner i bussen och dunkar några 100 mil hem. Kul? – sådär!

Antingen är man bortskämd och börjar bli bekväm eller också så är orienterare från landsorten mer entusiastiska än storstadsklubbar. Man och man förresten – detta är ju bara min personliga uppfattning som jag kanske är ensam om.

Hur som helst är jag glad att inga röster höjts för att flytta bort även 25-manna från Stockholm. Det är en kul tävling – särskilt när det går bra.

Ute vid Bruket där man gled fram som en snorloska längs gärdet var det långt att gå och lerigt, lerigt. Många människor och ganska trångt. Tämligen lätta banor fast lite kluriga på slutet.

Hur klarade då sig de våra?

Svar: Bra, mycket bra!

Löparna på sträcka 1 och 2 inledde starkt och slog an tonen.

Damerna gjorde en lysande insats. Oldboysen visade rutin och fart – och ungdomarna kämparglöd. De otränade bet ihop och tog i.

Järlas "Henrik Forsberg" alias Lasse G hade

Ute vid Bruket där man gled fram som en snorloska längs gärdet var det långt att gå och lerigt, lerigt.

oförklarligt insjuknat i något halsaktigt på slutampen men han hade som laguttagare gett oss direktiven att målet var att placera oss bättre än 75:a.

Vi blev 69:a bland cirka 350 lag. UKs målsättning uppnåddes och vi fick den bästa placeringen på många år. Godkänt och mer därtill således. I årets lag saknades kanske några givna löpare på grund av skador och utlandsresa, men jag undrar om vi hade kunnat bli så mycket bättre om de hade varit med. Ingen i laget gjorde ett dåligt lopp utan låg på toppen av sin kapacitet.

Om inte om...

Världsmästaren Jögge Mårtensson värmdes upp samtidigt som Micke Brandt i växlingshagen inför den avslutande sträckan. Micke gav honom säkert ett och annat gott råd och Jörgen lyssnade säkert uppmärksam.

Om inte om hade varit och vi skall spekulera lite (alltid lika intressant).

Alltså: Strängnäs-Malmby gick ut 4 minuter före oss på näst sista sträckan, gick ifrån med 6 och växlade 10 minuter före Järila.

24 personer tillsammans skall springa 10 minuter snabbare – ingen omöjlighet – och Micke hade fått ge sig ut på sista en halv meter efter världsmästaren. – hade ju suttit som en smäck!

Strängnäs-Malmby slutade förövrigt som ca 35:a Men som sagt: Järlas löpare var helt enkelt genuint bra detta 25-manna!

PS. Hellre lerig än mooseboots på fötterna.

Idrottsmän och -kvinnor i laget.

ngående tiderna för de gemensamma sträckorna så framgår det ej i resultatlistan vem som hade vilken tid av de 4 löparna. Kan diskuteras i evigheter.

Löparna som lubbade:	Tätens tid i min.	Järlas tid	plac	tid efter
Str1 Bengt	Str 1 36	39	80	-3
Str 2 Robban	Str 2 70	77	58	-7 (-4)
Str 3 Riggan, Malin, Gunilla, Cathy	Str 3 101, 101, 102, 102	106,107, 112,113	71	-11 (4)
Str 4 Nisse, Jan-Erik, My, Jan-Olov	Str 4 120, 121, 123, 123	128, 132, 133, 134	53	-11 (-)
Str 5 Anders B, Jonas, Tobbe, Tord	Str 5 161, 163, 164, 165	174, 177, 179, 180	61	-15 (-4)
Str 6 Erik, Kenneth, Lasse E, Jakob	Str 6 190, 191, 192, 192	205, 206, 206, 207	56	-15 (-)
Str 7 Mattias, Micke S, Anders H, Putte	Str 7 217, 218, 218, 218	237, 238, 239, 239	60	-21 (-6)
Str 23 Jonas C	Str 23 243	263	52	-20 (+1)
Str 24 Lena	Str 24 278	309	66	-31 (-11)
Str 25 Micke B	Str 25 325,07	365,36	69	-40 (-9)

Vild och vacker

Ett 80-års-jubileum som sent ska glömmas

Det var en ovaligt vild, vacker och svårtyglad 80-åring som firades av natten mellan 12 och 13 november på Järlagården. Arrangörerna hade verkligen lyckats trissa upp den där rätta jubileumsstämningen.

Champagnekorkarna flög i taket och trycket var högt.

I vimlet smög sig Magazinet redaktör runt och observerade och tog pulsen på jubilaren. Detta minns vi speciellt från den oförglömliga natten:

Det sjöngs mycket under middagen, om än i något oordnade former. I sånghäftet hade man letat fram Järlas gamla klassiska egna låt "Vi är Järlaiter" från förra jubileumet.

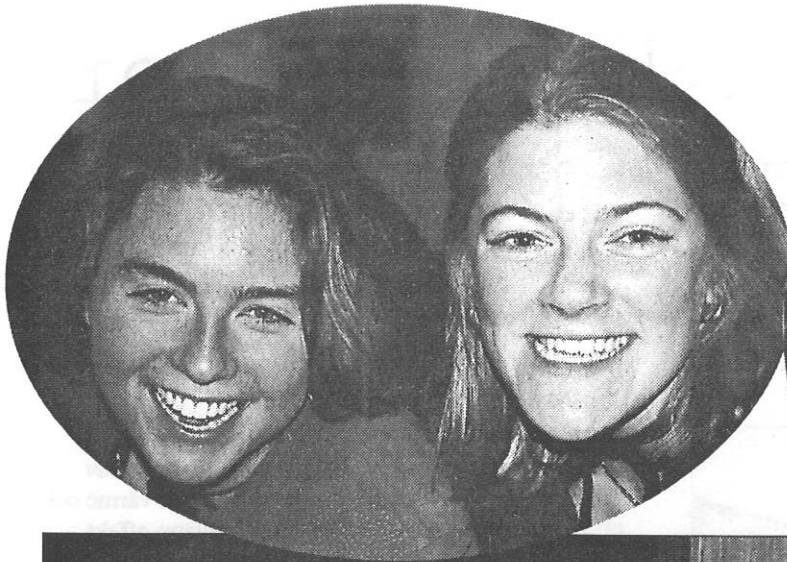
Maten var av högsta klass med en egen kock som stod och skötte detaljerna i köket. Mycket uppskattat!

Arrangörerna var "det gamla gänget" som man själv uttryckte det. Lasse Lekgeneral Långberg och Ensio Fördrink Kolari såg tidigt till att gäster kom i form och trivdes. Leif Fireworks headmaster Mattsson och Tommy Techno Nordlander skötte den löpande underhållningen natten igenom. Vi tackar och bugar.

Gustav hade som vanligt sin egne lilla show när han delade ut jubileums KM-medaljerna, JBO-priser och Tranans Trofé. Om det inte var nog med tävlingar så späddes det på med ett otal danstävlingar och tvekamper under kvällen. Clifford tog hem priset för bästa hatt.

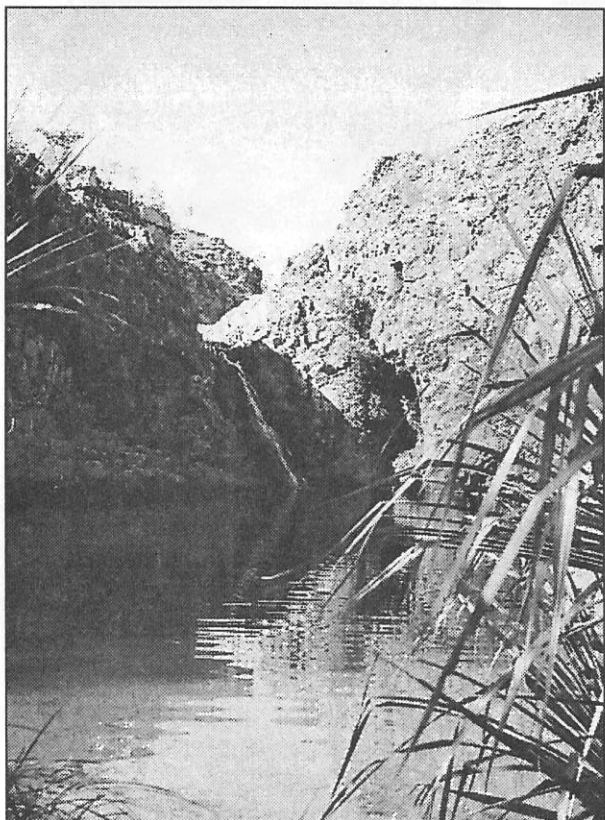
Nu var det inte bara 80-åringen som var vild. Här kommer ett lite smakprov av dess gäster för er som missade århundratets fest.

David som bushranger i Alice Springs

Av David Lindgren

Fjortonde augusti. Jag sitter på Darwin City Lodge, klockan är halv nio på kvällen och det är 30 grader varmt och riktigt skönt. Kunde aldrig tro att värme och luftfuktighet kunde ge en sådan genomvarm effekt. Den lilla flora och fauna jag hunnit se känns verkligen exotisk med palmer och ödlor. Nåväl, flygresan Stockholm-Darwin gick bra, cirka 24 timmar. Min dygnsrytm känns lite lätt ur lag och jag får väl se om det blir någon sömn i natt.

Hösten nittonhundranittiotre, Darwin, norra Australien. Det var ankomsten på min första långresa på egen hand. Nästan fem spännande och härliga månader låg framför mig.

Australien, exotiskt, intressant och underbart och billigt. Det är lätt att hitta bostad när man reser runt. Allt tack vare en storsatsning på turismen och vardagskulturen liknar till stor del Europas. Helt enkelt ett perfekt land för "nybörjarglobetrottern".

Redan ett år innan jag gav mig iväg började jag så smått planera min resa. Jag blev inspirerad av Tranans tripp down-under och när jag kom fram visste jag ganska väl vad jag ville göra. Att fladdra runt på en massa ställen på måfå är inte riktigt min stil även om många tycker det är det rätta sättet att resa på.

Första veckan tillbringade jag i Darwin. Kollade in

VÄRLDSMÄSTARBESÖK

JÖRGEN MÅRTENSSON TILL JÄRLA! TISDAG 17 JANUARI PÅ JÄRLAGÅRDEN

Tisdagen den 17 januari kl 19.00 kommer Jörgen Mårtensson till Järlagården för att hålla en föreläsning. Förhoppningsvis kommer han också att träna med oss innan med pannlampa i skogen. Därför börjar träningen kl 17.30. Jörgen kommer sedan om berätta om sin karriär i skogen och visa video och kartor. Uppladdning, planering, träning och de stora mästerskapen.

Missa inte chansen att träffa en av världens bästa orienterare.

Elitkommittén

The Beer Can Regatta som är en tävling med båtar av urdruckna ölburkar. "Darwinisterna" är nämligen högkonsumenter av öl, 240 liter per pers och är i genomsnitt säger en hel del. Anledningen till tävlingens början var att få bukt med nedskräpningen efter allt öldruckande. Så nu ligger alla ölburkarna på havsbotten istället för på gatorna eftersom vraken inte bärgas...

Nästa utforskning var Kakadu National Park, en nationalpark till ytan något större än Danmark. Detta för att se den fantastiska naturen och 25 000-åriga klippmålningar gjorda av aboriginer. På grund av torrperioden så var mycket alldeles brunbränt men där rymdes massor av exotiska djur som krokodiler, vombater, wallabys, kanariefåglar, ödlor och mycket mer. Mycket sevärt och fängslande.

Hösten
nittonhundranittiotre,
Darwin, norra Australien.
Det var ankomsten på min
första långresa på egen
hand. Nästan fem spännande
och härliga månader låg
framför mig.

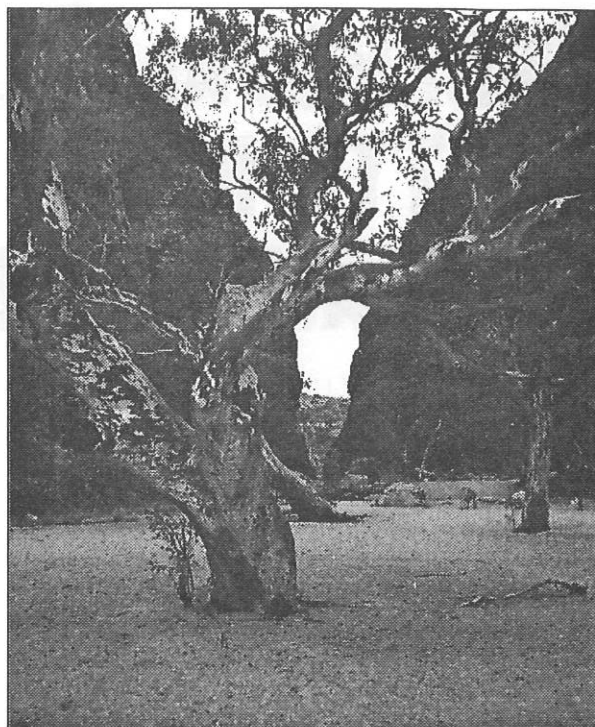
Efter ett tags turistande var det dags för mitt riktiga projekt. I Sverige hade jag fått nys om något som kallas ATCU som verkade vettigt. Det är en organisation som ordnar volontärarbete i nationalparker. Jobben kan vara allt från vanliga underhållsarbeten till deltagande i forskningsprojekt. Med dem skulle jag jobba i sex veckor. De första tre veckorna var i Kakadu National Park. Höjdpunkten var när jag fick se 7 cm "Flat backed seaturtles" käckas ur sina ägg och krypa upp ur sanden på en strand en gryning i norra Kakadu. Sammanlagt var det kanske 50 stycken.

De andra tre veckorna jobbade jag i närheten av Alice Springs cirka 20 timmar med buss söder om Darwin. Alice Springs ligger i "the red center", en del av det enorma ökenområde som täcker större delen av Australien. Vår grupp skulle jobba i "Finke Gorge National Park" 20 mil väster om Alice. Det visade sig vara ett riktigt kanonjobb.

Vi hjälpte till med inventering av djurlivet i parken. Varje person i gruppen hade hundra fällor, ofarliga för djuren, ute som vittjades varje morgon. I dem fick vi bl a ödlor, ormar och stora möss med namn som Ningauei och Spinifex Hopping Mouse. Sedan spanade vi efter fåglar och letade insekter som skalbaggar, spindlar, tusenfotingar och skorpioner. Vi satte även upp "myrfällor" (små burkar med sprit i).

På eftermiddagen upprepades samma procedur. Dagarna avslutades med att vi gick ut med ficklampor och undersökte nattlivet. Ett bättre sätt att se öknen och lära sig något kunde man knappast få. Att mina medarbetare och the rangers som skötte projektet var mycket trevliga gjorde inte saken sämre.

Så småningom tog denna härliga period slut och jag hade endast tre veckor kvar i Australien

och eftersom det finns så mycket att göra fick jag prioritera och försöka plocka ut godbitarna. Jag styrde därför kosan österut mot Barriärrevet i herrarna Trahn och Asplunds fotspår. Efter en natt liten bussresa på 2800 km vilken tog 29 timmar anlände jag på östkusten i Townsville.

Själva stan är väl inte så märkvärdig men Stora Barriärrevet kommer nära kusten här. Därför bestämde jag mig för att gå en kurs i dykning. På det sättet fick jag dykarcertifikat och framför allt fick jag se revet på nära håll. Först tre dagar med bassängövningar och sedan tre dagar ute på revet. Det var bland det mest fantastiska jag någonsin upplevt! Vi såg jättemusslor som var en meter långa, sjögurkor, papegojfiskar, flygfiskar, stingrockor plus hundratals andra fiskar i former och färger jag inte trodde levande varelser kunde ha. Det var som att simma runt i ett akvarium. Och koraller naturligtvis; tallriks-, hjärn- och skellettliknande, hårda och taggiga eller mjuka och böljande, i blått, rött och grönt. Det var helt enkelt en helt ny värld som öppnade sig.

Beklagligt nog var jag tvungen att lämna denna nya värld och jag fick vackert hålla mig på torra land. Deär finns ju dock en hel del att se på. Jag gjorde på min färd söderut en fyra dagars vandring på Frazer Island, världens största sandö. Den bjöd på mäktig regnskog och små sjöar med kristallklart, 25-gardigt vatten att svalka sig i efter dagens hetta.

Den 29 oktober kom jag så till Brisbane, ungefär mitt på östkusten, varifrån mitt flyg till Nya Zeeland skulle avgå. Jag hade nu varit ute i två månader och hade lika lång tid kvar.

Läs fortsättningen om Davids äventyr i nästa nummer av Järnamagazinet.

UNDERSTÄLLSLÖSA TRÖTTA BEN I SMÅLÄNSKA BACKAR

Av Lars Göransson

Smålandskavlen. Man får något lyriskt i blicken när man hör namnet. Man minns kyla, snö, is, vatten, lera, strapatser m m. Vem kommer att glömma natten i Skillingaryd 1980? Ingen som var där i alla fall. Det var natten när pojkar blev män och flickor blev kvinnor. Det var tävlingen med stort T eller vad sägs om -12 grader, nysnö, is på kärren som brast, inget underställ, inga handskar + att pannlampan slocknade halvvägs.

Taberg 1987. Regnet stod som spön i backen. Man halkade omkring i leran på ett av Smålands högsta berg. Den sadistiske banläggaren hade självklart lagt en kontroll högst uppe på toppen.

Gnosjö 1988. Det var året då det krasade om varje steg man tog på de småländska mossarna.

Det var med sådana härliga minnen som färden till Anderstorp och Smålandskavlen 1994 anträdades. Med min vanliga (o)tur hade jag sett till att bli skadad veckan innan. Jag fick uppleva tävlingen som åskådare och coach.

Det var två lag från Järsla som skulle delta. Ett pojklag och ett lag i den öppna klassen. Det fanns vissa förhoppningar innan start om framskjutna placeringar. Men de försvann tidigt, redan efter nattsträckorna förstod man att Järsla inte skulle rosa marknaden denna gång.

Erik, 17 minuter efter på 80:e i pojkklassen. Ingen kul inledning. En trött Robban kom in på 95 minuter och en lite piggare Christoffer på 86 minuter på nattsträckorna i öppna klassen. Det innebar en 179:e plats, 39 minuter efter täten.

Vi sov (?) över i en skolsal i Gislaveds Gymnasium. Det man minns därifrån är det sofistikerade systemet att tända och släcka ljuset. Ljuset tändes genom rörelsedetektorer i taket och släcktes när det blev stilla i klassrummet. Christoffer hade en aning svårt att ligga stilla under natten så ljuset

var tänt större delen av natten. Jättekul!

På söndagsmorgonen var det jaktstart. Man startade det antal minuter efter ledande lag som man uppnått under nattsträckorna. Det blev ganska sen start för Järslas del.

Jonas C gör ett topplopp i pojkklassen och för upp laget till 33:a. Optimismen börjar spridas i Järslaklacken. Med Kenneth på sista borde en plats bland de 25 bästa vara möjlig. Men istället för den förväntade upptagningen, för han laget till en 36:e plats, strax bakom Gustavsberg och Söders OL.

I öppna klassen springer Tobbe första dagsträckan och gör en mycket habil insats. Han plockar ca 10 placeringar. Benke på nästa sträcka visar att höstträningen skötts på ett bra sätt. Klubbmästaren i nattorientering plockar en ordentlig hop lag och för upp laget till 133:a. Det är ganska små tidsdifferenser till lagen framför så förväntningarna på Tranan är stora. En plats bland 100 bästa ser inte omöjligt ut. Tranan springer ut samtidigt som bl a Täbys 1 lag.

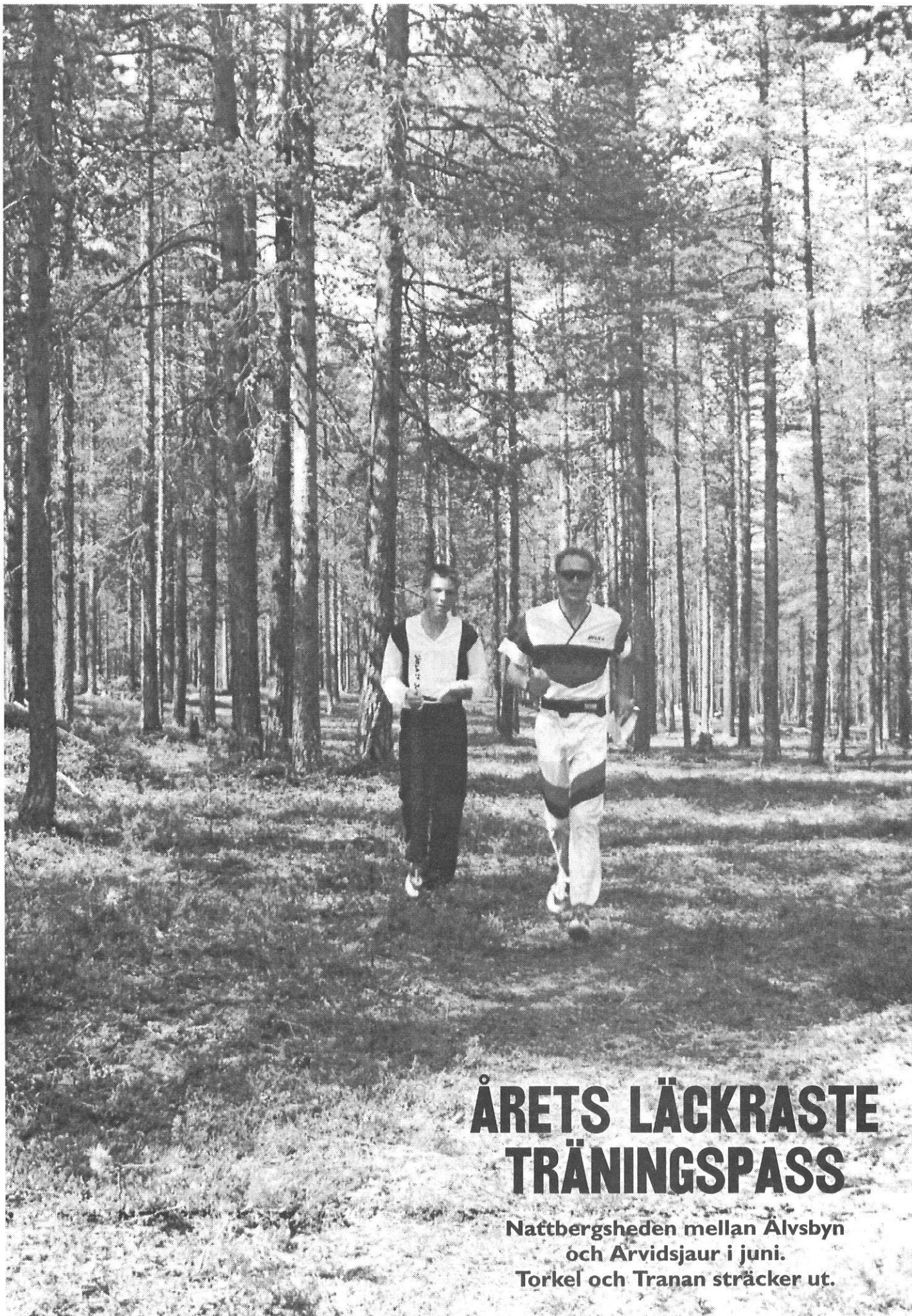
Men detta är inte Freyvägens stolthets dag. Han kommer trött och slokörad i mål ca tio minuter efter Täby. En 132:a plats blev det till slut.

Sist det begav och Järsla hade ett lag i den öppna klassen var så långt tillbaka som 1985.

Förstalaget då bestod av Göran och Uffe Olsson, Peter, Chrippa och Benke. Placeringen – en tangering av årets – 132:a. Ett andralag bestående av Anke, Putte, Harald, Uffe Sandberg och Roffe Karlsson tvålade vi i alla fall dit ordentligt.

Till sist måste jag nämna lite om arrangemanget. Ett stort minus är de superdåliga plastfickor som användes. Dessa ihop med bara en häftklammer i kartan innebar att skogen runt Anderstorp blev fullkomligt nerlusad av tappade kartor/plastfickor. Urusel högtalaranläggning vilket medförde att man som åskådare inte visste någonting. Ett stort + för den trevliga serveringen inomhus och att de sålde för smålandspriser. Det är billigt det.

ÅRETS LÄCKRASTE TRÄNINGSPASS

Nattbergsheden mellan Älvsbyn
och Arvidsjaur i juni.
Torkel och Tranan sträcker ut.

SKIDORIENTERING 1995

Det verkar som om detta är säsongen då vargavintern kommer att komma tillbaka. Järlas skidorienterare är väl förberedda och har varit på två läger i november och december och Järlas eget läger i Harsa vecka 1.

Nyttillskott har skett av två åkare i H 20. Martin Larbo från Turebergs IF och Martin Gustafsson från Malmby IF som hälsas hjärtligt välkomna.

Detta ska hjälpa till att befästa Järsla som den största stockholmsklubben och framgångsrik elitklubb i Sverige.

Tävlingsprogrammet är som vanligt fullt och nytt för i år är att vid alla GP-tävlingar går en stafett dag två. Här är programmet:

	GÖTALAND	SVEALAND	NORRLAND
1994			
3/12			Mästarmöte
4/12			Mästarmöte
10/12			
11/12			Bjurholms IF GP Bjurholms IF GP
17/12		IFK Moras OK	
18/12		IFK Moras OK	
1995			
7/1		OK Skogsmårdarna GP	
8/1		OK Skogsmårdarna GP	
14/1		Sala OK/OK Norden	
15/1		Sala OK/OK Norden	
21/1		Bjursås OK	
22/1	Bottnaryds IF	Bjursås OK	
28/1	Tenhults SOK		Östersunds OK/Järpens SK GP
29/1	Tenhults SOK		Östersunds OK/Järpens SK GP
4/2	GM Jönköpings OK	SvM OK Bjur	NM
5/2	GM Jönköpings OK	SvM OK Bjur	NM
11/2	DM	DM	DM
12/2	DM	DM	DM
18/2	Tjällmo-Godegårds OK GP		Älvsbyns IF
19/2	Tjällmo-Godegårds OK GP		
25/2	Hestra IF	RM OK Kåre	Rehns BK
26/2	Hestra IF	OK Kåre	Rehns BK
			Bergnäsets AIK
4/3			
5/3			
9/3			SM/JSM Kovlands IF/Timrå SOK
10/3			USM Kovlands IF/Timrå SOK
11/3			SM/JSM Kovlands IF/Timrå SOK GP
12/3			SM/JSM, Distriktsstafett Kovlands IF/Timrå SOK
18/3			
19/3			
25/3		IFK Moras OK/Orsa IF GP	
26/3		IFK Moras OK/Orsa IF	

Å R S M Ö T E T 1 9 9 4

Tisdagen den 22 november hölls Järla IF orienteringsklubbs första årsmöte på Järlagården.

Sällan har väl årsmötet varit så välbesökt och Christoffer fick koka soppa så det stod härliga till. Styrelsens verksamhetsberättelse presenterades och Ragnar Lindgren redogjorde för det ekonomiska resultatet som visade ett överskott på cirka 6 000 kr för 1994. Detta ses mycket positivt då året budgeterades med förlust.

De avgående styrelseledmöterna Ragnar Lindgren och Fredrik Trahn avtackades efter fyra repektive åtta års arbete i styrelsen.

Efter mötet informerade Rolf Ljungkvist om läget inför SM-arrangemanget nästa höst.

Vid årsmötet valdes för 1995 följande funktionärer:

Ordförande 1 år: Jan-Erik Wiberg

Ledamöter 2 år: Bengt Hall, Lennart Hävrén,

Gunilla Larsson. **Suppleant 1 år:** Torbjörn Engberg

Ledamöter kvarvarande 1 år: Lena Jansson, Lars Göransson, Lars-Olof Hanning. **Revisor:** Rolf

Ljungkvist **Revisorssuppleant:** Ragnar Lindgren
Valberedning: Christoffer Sandberg. **Tränings och tävlingskommitté:** Fredrik Trahn, Malin Wiberg, Mattias Claesson, Lars-Olof Hanning. **Ungdomskommitté:** Lars-Olof Hanning, Lennart Hävrén, Matts André, Berith Hanning. **Uttagingskommitté:** **HD 10-16:** Lars-Olof Hanning + ungd. komm. **H 18, 20, 21:** Lars Göransson, Fredrik Trahn. **H 35-:** Tord Jansson, Nils Nilsson. **D 18-:** Rigmor Frändén, Lena Jansson.

Klubbtävlingar: Dag-KM: Anders Wahlgren, Rigmor Frändén. **Natt-KM:** Lars Englund, Jan-Olov Norén. **Sprinter-KM:** Jan Lindgren, Leif Mattsson. **Gipsfoten:** Maria Englund, Malin Wiberg, Birgitta Wiberg. **Kartansvarig:** Christer Karlsson. **Tävlingsanmälare:** Lena Jåfs. **JBO, förtjänsttecken, resultat-service:** Gustav Grandin, Tommy Glanshed. **Materialförvaltare:** Jan-Olov Norén, Lars Englund. **Information och PR:** Jan-Erik Wiberg. **Järlamagazinet och press:** Fredrik Trahn med Jonas Andersson, Bengt Hall och Gunilla Larsson som produktionsgrupp. **Festkommitté:** Anders Hall, Peter Sandström. **Grankommitté:** Lennart Lindström, Gunnar Fernqvist.

NATT-KM

Nynäshamn 14 september 1994

D 14, 2 km

1	My Heinrup	21.09
2	Terese Lindgren	28.05

D 40, 4,6 km

1	Lena Jansson	63.28
2	Rigmor Frändén	93.32
	Kerstin Englund	utgått

H 16, 4,6 km

1	Jakob Jansson	77.39
---	---------------	-------

H 21, 6,8 km

1	Bengt Hall	67.35
2	Christoffer Sandberg	68.44
3	Lasse Göransson	70.33
4	Lennart Hävrén	74.23
5	Tommy Nordlander	77.00
	Fredrik Trahn	utgått

H 50, 4,6 km

1	Lasse Englund	61.28
2	Jan-Erik Wiberg	63.16
3	Gustav Grandin	68.02
4	Jan-Olov Norén	75.55
	Göran Glanshed	utgått

H 55, 4,6 km

	Ragnar Andersson	utgått
	Åke Hall	utgått
	Nils Nilsson	utgått

DAG-KM

Uppsala 4 september 1994

H 10, 1,5 km

1	Dan	15.57
2	Gustav H	17.37
3	Erik M	17.58
4	Patrik	18.59
5	David S	24.15
6	Ossian M	26.53
7	Erik I	31.45
-	Ville	utgått

HD 12, 2,5 km

1	Lars H	44.20
2	Max	47.55
3	Kristin	49.54
4	Emil J	52.06
5	Emil N	55.53

D 14, 2,5km

1	My	26.47
2	Solveig	46.04
3	Terese	53.02
-	Ida M	utgått

D 50, 2,5 km

1	Ulla-Britta	45.33
-	Bitte W	utgått

H 16, 4 km

1	Kenneth H	42.06
2	Jonas C	55.27
-	Anders L	utgått

H 45, 4 km

1	Matts A	49.14
2	Göran G	50.18
3	Janne W	55.37
4	Jan-Olov N	60.01
5	Gustav G	63.04
6	Åke H	80.31
7	Clifford	90.22

D 35, 4 km

1	Riggan	42.12
2	Lena Ja	49.44
3	Berit H	utgått
-	Gunilla G	utgått

H 18, 6 km

1	Robert	50.15
2	Torbjörn	55.00
3	Mattias	55.34
4	Christoffer	57.39
5	Jörgen	60.00
6	Fredrik	67.43

H 35, 6 km

1	Putte	51.42
2	Micke S	54.20
3	Janne L	66.02
4	Lollo	74.30
5	Bosse S	110.30
-	Göran I	utgått
-	Tord	utgått

D 21, 6 km

1	Malin W	68.58
2	Maria N	71.38
3	Gunilla L	73.03

H 21, 8 km

1	Jonas	68.45
2	Bengt	74.39
3	Anders B	83.30
4	Tommy G	96.28

Järila If's Bästa Orienterare 1994

Preliminärt resultat SM
 Slutligt resultat

23-apr 29-apr 01-maj 26-maj 06-aug 14-aug 19-aug 21-aug 26-aug 02-sep 04-sep 10-sep 14-sep 18-sep 09-okt SM
 Dag Natt Dag Kort KM Dag Kort KM Dag DM Dag DM Natt Natt Dag KM Dag KM Dag Natt KM Dag

Klass Damer 17-

Totalt	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	Totalt	%
1	Lena Jansson	932	708	1000	800	530	1200	916	526	800	917	721	5765	6				
2	Rigmor Frändén	883		901	700	591		1200	800	881	960	5550	6					
3	Ulla-Britta Hall	20		1000		1133		1107	800	1000	336	5376	6					
4	Gunilla Glanshed	754	20	20			1000	709	352	20	508	3323	6					
5	Malin Wiberg			426		282	373	800	691	991		2872	5					
6	Berit Hanning	112		119	370	494		763	610	289		2147	6					
7	Gunilla Larsson			891		385		729	419			1967	3					
8	Cathy Hogg						211	316	610	662		1819	5					
9	Maria Nimvik						20		465	524		1446	3					
10	Maria Hall	658		469			20					1147	3					
11	Anna-Karin Ohlsson											989	2					
12	Birgitta Wiberg	20		566		20		20	626			626	4					
13	Kerstin Englund	20		498			20		538			538	3					
14	Lena Jäfs		20	193					213			213	2					
15	Eva-Lotta Hall				20	20			40			40	2					
16	Marianne Eriksson			20					20			20	1					

Klass Herrar 17-

Totalt	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	Totalt	%
1	Fredrik Trahn	1085	883	1004	767	1076	917	972	1054	773	1106	756	6297	6									
2	Christoffer Sandberg	929	1129	767	603	943	762	880	686	807	773	5550	6										
3	Robert Hanning	1000	1162	656	800	633	1007	914	915	1000	640	5037	6										
4	Lennart Hävrén	800	860	656	800	1007	914	914	886	1000	716	4914	6										
5	Ake Hall	547	20	20	20	45	1039	1054	886	1000	383	4692	6										
6	Tord Jansson	891	826	275	275	1039	747	564	616	554	783	4539	6										
7	Lars-Olof Hanning	800	757	275	278	747	765	564	616	554	786	4258	6										
8	Jan-Erik Wiberg	608	322	278	278	888	888	564	956	472	737	3609	6										
9	Mikael Stern	20	847	97	97	20	20	349	698	349	768	3592	6										
10	Jörgen Glanshed	315	847	97	97	20	20	540	698	550	502	3382	6										
11	Ragnar Andersson		536	405		250		761	581	815	450	3299	6										
12	Tommy Nordlander	661		1000		396		1074	1074	290	800	3212	4										
13	Lars Englund			1000		396		290	658	824		3168	5										
14	Mattias Claesson	958					660		682	800		3100	4										
15	Bengt Hall				20		684	850	833			3060	5										
16	Torbjörn Engberg				800		676	298	673			3004	5										
17	Lars Göransson				800		500	298	673		730	2719	6										
18	Göran Glanshed	178	252	159		20	88	484	571	20	278	2110	6										
19	Mats Andréé	204		48		20	88	738	800	289		2216	3										
20	Anders Hall			433			829	954	577		800	2137	5										
21	Jan Lindgren			267																			

22	8	17	Gustav Grandin	20	20	393	67						20	285	20	371		297	20	572		158	2076
23	11	24	Jan-Olof Norén	123	170	510								288				408		297	226		1899
24	-	-	Fredrik Hansen			484	20											334			640		1498
25	18	11	Nils Nilsson				253									20				627	489		1389
26	31	32	Tommy Glanshed	20	232	360	382											246					1240
27	16	25	Roger Frändén	490	639																		1129
28	26	15	Jonas Andersson															800					800
29	-	-	Bo Göransson				313							429									742
30	-	-	Johan Schönning																	706			706
31	5	-	Mattias Lindgren			486	124					20											630
32	-	16	Rolf Karlsson			562																	562
33	-	-	Göran Ohlsson																			525	525
34	-	-	Anders Börthas															505					505
35	31	31	Wilhelm Olander																				20
35	-	22	David Lindgren																				20
35	-	35	Ragnar Lindgren																				20
35	27	30	Clifford Larsson															20					20
35	-	-	Bo Svensson															20					20

Klass Damer -16

1	5	3	My Heinrich			20	237	122					140	876	504	20	786	800	314	800		574	4340
2	1	1	Kristin Andréé	580		74	20	800				20	811	811	30	181	697	444	259		457	3789	
3	2	2	Therése Lindgren			52	20	20				20	20			20				<u>245</u>	520	293	1170
4	3	6	Josefin Lindgren				20																20
5	-	-	Solveig Hoff																20				20

Klass Herrar -16

1	3	2	Kenneth Hanning	985	812	802	616						558	999	906	737	893	800	899		904		5586
2	6	10	Jonas Claesson	306	595	828	288					730			632	284		315	809		717		4311
3	7	13	Jakob Jansson		106		456					456			903				833			932	3686
4	2	6	Erik Wiber													830			628		920		2495
5	9	9	Dan Engberg			20									659			800					1479
6	11	-	Jonas Rude												20				339		561		920
7	-	-	Måns Thamm			492																321	813
8	-	-	Lars Hedelin															800					800
9	-	-	Gustav Hansen															622					622
10	-	-	Erik Mattsson				20											585					605
11	13	18	Max Larsson															571					571
12	-	-	Patrik Hanning															476					476
13	-	15	Emil Jansson															303					303
14	-	15	Emil Nätteboom															61					61
15	-	-	David Skantzé															20					20
15	-	-	Ossian Mogensen															20					20
15	-	-	Erik Ivegran															20					20

Gustav löser problemen på Manhattan

4.59.36 på New York Marathon

Av Gustav Grandin

Hurra! Jag klarade 5 timmar på New York Marathon! Visserligen med bara 24 sekunders marginal, men ändå. Vi har olika målsättningar här i livet. De brukar också ändras med tiden och med tanke på att jag i år klarade av kort-DM i orientering, cirka 3 km, på den aktningsvärda tiden av 67 minuter så känner jag mig fullt nöjd med 5 timmar på 42 km asfalt.

Nåväl, varför betalar man cirka 10 000 kr för att åka över Atlanten och plåga sig i 42 km? Orsakerna är många, men framför allt ville min "särbo" Gunnel och jag ha lite lill-semester. New York är ju en spännande stad och i början av november brukar temperaturerna där vara ganska behagliga, ungefär som i september i Stockholm. Dessutom firade New York Marathon 25 år i år, det äldsta Marathon i massformat. Broschyren från SRRC (Stockholm Road Running Club såg lockande ut så till slut skickade vi in anmälan.

Resdagen tisdag 1 november närmade sig snabbt men någon vidare asfaltträning blev det inte innan. Lidingöloppet, lång-DM i orientering, Tumballoppet och några tvåmilsrundor fick duga. Egentligen ska man köra några tremilspass innan och egentligen... ja, egentligen borde jag inte alls starta, men plötsligt satt jag i planet till New York och fick då göra det bästa av situationen.

Gruppen leddes av Peter Fredriksson en fd elitlöpare från 60- och 70-talet. De flesta marthonlöpare i gruppen var i 50-årsåldern dvs som jag själv. Vi liksom många andra Marathonlöpare bodde på Hotell Edison, ett hyggligt medeklasshotell nära Times Square i de centrala delarna av Manhattan. Varje morgon kl 7 var det jogging i lätt tempo som det hette men för mig påminde det mera om Tranan-tempo om du förstår vad jag menar.

Dagarna innan själva Marathondagen, söndag 6 november, utnyttjade vi till sightseeing. Vi besökte en del "obligatoriska" sevärdheter som Empire State Building, World Trade Center, FN-palatset etc. Trots att man ju ska ta det ganska lugnt före en mara så tyckte vi det bästa var att promenera runt i det fina sensommarvädret som rådde (ofta 20 grader på dagarna).

En kväll var vi på Metropolitan-operan. Annars var New York som vanligt, gula taxibilar, mycket folk, tutande sirener överallt samt rullskridskoåkare och cyklisterna som verkade vara självmordskandidater i den häftiga trafiken.

Dagen innan Marathondagen ordnades ett sk "Breakfast Run" från FN-palatset till Central Park dit

alla utländska löpare var inbjudna. Fruskostloppet föregicks av en slags högtidlig invigningscermoni där vi bl a hade en tyst minut för New York Marathons grundare, Fred Lebow. Han hade hastigt avlidit några veckor före 25-årsloppet, mycket tragiskt att han inte fick uppleva detta jubileum. När Gunnel och jag hade genomfört loppet och kommit fram till Central Park var maten i stort sett slut. Detta var väl egentligen det enda arrangörsmissen på NY Marathon, annars var det perfekt.

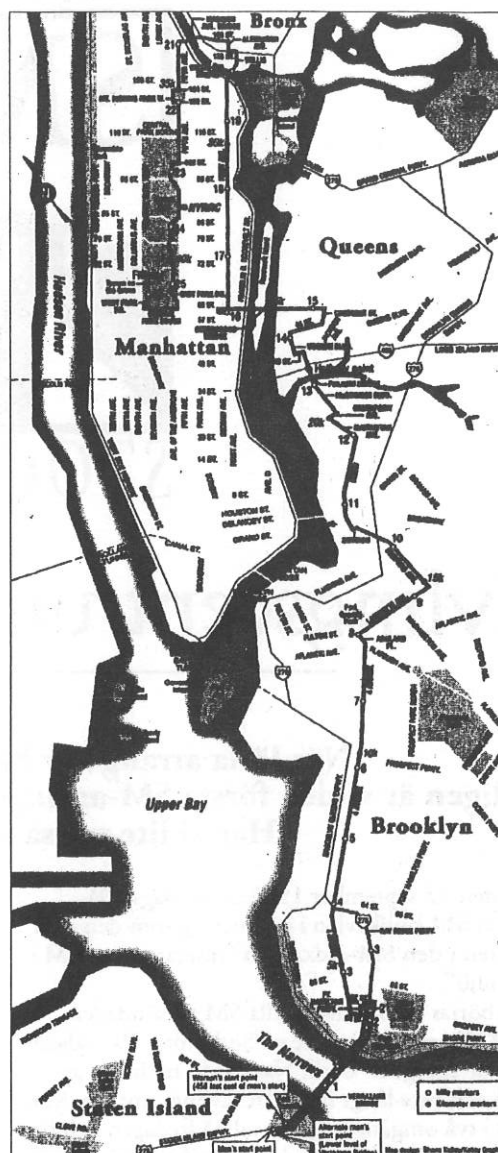
Så kom då den stora dagen. Efter att ha sovit gott och ätit lätt frukost blev vi transporterade till startplatsen i buss. Vädret var faktiskt muget den här dagen. Mina amerikanska kollegor hade faktiskt spått 40% risk för regnskurar i den särskilda väderkanalen som finns i TV i USA.

Efter cirka tio gånger utnyttjat det som arrangörerna uppgav var världens längsta urinoar började det bli dags för start. Förvånansvärt lätt slussades vi upp på Verrazzanobron som ju är en bro i två plan, vanligt i USA. Och efter den amerikanska nationalsången gick starten kl 10.45. Liksom på Stockholm Marathon rörde sig knappt massan av löpare förrän efter en till två minuter. Sedan kom vi igång och de första två kilometrarna avverkades på bron där jag sprang på det nedre planet dvs med tak över huvudet. Ibland upphov till en del löparens stridjtut som gav suggestiva ekoeffekter i detta utrymme.

Innan starten sade jag strängt till mig själv att hålla ett tempo på 10 min per mile dvs cirka 6 minuter per kilometer. Det lyckades jag i stort sett hålla i 30 km. Efter en kvart efter start kom regnet. Det var ganska måttligt och höll på i två timmar dvs ungefär tills segraren German Silva från Mexiko sprang i mål på 2.11.21. Som ni såg i TV sprang han fel någon kilometer från mål men lyckades ändå spurta om en landsman som kommit förbi och lyckades vinna! Bästa dam var Tegla Loroupe från Kenya. När dessa elitlöpare sprang i mål hade jag avverkat drygt halva loppet och var på väg att springa över Queensboro Bridge från stadsdelen Queens till Manhattan. Det hade slutat regna och jag kände mig ganska fräsch fränsett en smygande stelhet i benen. Starten går ju på Verrazanobron långt söder om Manhattan, sedan springer man om norrut längs Första Avenyn upp till Harlem. Detta är väl den enda gången man vågar vara i Harlem utan att riskera att bli rånad!

Ärligt talat skiljer det sig inte så väldigt mycket mellan att springa New York Marathon från något annat lopp, oavsett det är Stockholm Marathon, Lidingöloppet eller Långa natten på Tiomila. Man kämpar så gott man kan, man ser många löpare omkring sig och folk står och hejar (kanske det inte stämmer när jag ensam missat en kontroll och står ute i mörkret förstås). Man hinner tänka många tankar och lösa många problem när man springer långt som ni vet.

Så närmade sig slutet. Vi gjorde en liten runda över till bronx och sedan tillbaka till Harlem söderut. Många svarta barn klappade vänligt på mig. Sista kilometrarna var en ren plåga i det kuperade Central

Park (just det, kuperade). Mina beräkningar pekade mot att jag skulle klara 5 timmar men marginalerna var små. Ändå kostade jag på mig att krama Gunnel som stod och hejade cirka 1 km från mål. I högtalarna räknade de tiden och plötsligt var jag i mål med tiden 4.59.36! Det första jag tänkte på därefter var att måtte de ha noterat min tid nu. Dagens laserläsare är ju ganska säkra, men man vet ju aldrig... Det var med stor lättnad jag hittade min tid i New York Times nästa dag.

Jag var förvånansvärt pigg efter målgången, det enda var att jag var stel i benen. Men jag kunde lätt gå hem de två kilometrarna till hotellet och kunde också delta i kamratmåltiden samma kväll. Nästa dag var vi i Washington och på tisdagen den 8 november for vi hem. Skönt att vara hemma, det värsta var inte värken i benen utan dygnsomställningen. Obligatorisk fråga, rekommenderar jag någon i Järila att delta i New York Marathon? Svaret blir att egentligen har du som orienterare inte där att göra men anmäl dig dit i alla fall, det blir en oföglömlig upplevelse!

ORIENTERING

Tävlingscentrum i jordgubbslandet

**När Järla arrangerar blir det gärna lite annorlunda.
Troligen är vi den första SM-arrangör som förlagt TC mitt i jordgubbslandet.
Har vi lite tur så är gubbarna plockade ...**

Söndagen den 17 september 1995 är det dags. Då arrangerar vi SM-budkavlen i orientering som den sista delarrangören i den SM-veckan som lanserats som "SM i skärgårdsmiljö".

Veckan börjar med individuella SM på söndagen. Haninge SOK arrangerar nere på Södertörn. På tisdagen bjuder Gustavsbergs IF in till Natt-SM i närheten av Hemmesta och inte långt från vårt tävlingsområde. Kort-SM avgörs i två omgångar med kval på fredagen och final på lördagen. Ravinen har fått den uppgiften och kommer att hålla till på Ingarö.

Vårt eget jordgubbsland ligger vid Fagerdala på Värmdö. Det är inte så farligt som det låter. Den välvilliga markägaren kommer att ha sått rejält med grönt gräs innan vi kommer ut.

Tre ansvarsområden

Förberedelserna har redan pågått i över tre år. Många klubbkompisar har lagt och kommer att lägga ner väldigt mycket tid under 1995 för att vi skall göra ett bra arrangemang. Steg för steg kommer allt fler av oss att behöva rycka in i förberedelsearbetet.

I Järla har vi delat upp jobbet i tre huvudgrupper och dessutom slängt in Christer Karlsson som libero. Han sitter i Centrala Organisationskommittén som representant för Järla. Han håller också i regelfrågor och kontakter med SOFT och StOF. Det är en fin karl, med andra ord. Jonas är också en fin karl för han är Presschef håller i press och media för hela SM-veckan. Gunilla Larsson arbetar i den centrala marknadsgruppen och vårt eminenta markaproffs Kerstin Englund har börjar röra i den gemensamma markagrytan.

Den första gruppen har arbetsnamnet "Skogen" och ansvarar för allt som rör kartor, banläggning, kontrollut-sättning, bemanning, banpåtryck etc. Vårt banläggare

Anders Asplund har fått förtroendet att lägga SM-banorna och ansvara för hela skogsgruppen.

Kartan finns i provtryck, och enligt rapporter från testlöpning är det ett av stockhomsregionens absolut bästa skogspartier vi hamnat i. Anders funderar som bäst på spridningsmetoder, varvningar och annat som skall göra tävlingen extra spännande för både publik och tävlande.

Det andra ansvarsområdet kallas "Hårdvaran" och det är precis som det låter. Tävlingscentrum, byggnation, tält, sanitet och allt annat som måste finnas för att TC skall fungera på ett SM-värdigt sätt. Putte har dragit igång jobbet, men kommer att permitteras för att orka med jobbet i den lika viktiga ungdomskommittén.

Den tredje gruppen har det hypermoderna namnet "Mjukvaran", och klanhövdingen där heter Lasse Göransson. I hans stam finns ansvaret för kansli, anmälan, startlistor, sekretariat, resultat och allt det som rör tävlings servicen.

Tävlingsledarjobbet innebär naturligtvis att ta det totala ansvaret för att vi tillsammans kan genomföra ett arrangemang som både vi och våra arrangörskollegor kan vara stolta över. I min uppgift ingår ansvaret för bland annat markägar- och jägarsamarbetet och samordningen med övriga arrangörer. Jobbet som biträdande tävlingsledare med ansvar för samordning av material, service, transporter m m är just nu vakant.

Gemensam profil

I avtalet mellan arrangörsklubbarna ingår en överenskom-melse om att försöka ge arrangemanget en gemensam profil i fråga om både utseende och framför allt kvalitet. Dessutom är många delar av SM-veckan gemensam, till exempel invigning, kamratmåltider, deltagartransporter. Högkvarteret för dessa aktiviteter är Forum Nacka.

SM-veckan har fått en huvudsponsor. Det är Stock-

holm Energi som valt att profilera sig mot orienteringsidrotten. Dessutom kommer det förhoppningsvis att finnas ett antal mindre sponsorer och reklamköpare som hjälper oss att både göra ett bra arrangemang och att få ett vettigt ekonomiskt netto. Gunilla är tacksam för all hjälp och tips på tänkbara sponsorer och samarbetspartners. Inventera dina kontakter och affärsbekanta!

Arrangörsklubbarna kommer också att behöva låna folk av varandra för att klara uppgiften. Det går åt massor av människor för att exempelvis bemanna kontrollerna och klara de omfattande fältmåtiderna vid SM-tävlingarna.

Både för dessa uppgifter och naturligtvis för vårt eget arrangemang måste vi gå man ur huse.

Samtliga klubbmedlemmar, aktiva såväl som passiva, måste hjälpa till. För oss alla gäller att redan nu planera nästa års ledighet så att vi har perioden kring SM fri för SM-jobb.

Närmast på gång

Under vintern fortsätter Anders och hans gäng med kartkontroll och provlöpningar om inte snön lägger hinder i vägen. Jonas och Tranan bearbetar pressen och producerar bilagor till StOF-Nytt och andra publikationer.

Göransson grubblar över datorernas möjligheter och planerar för det gemensamma SM-kansliet. Gunilla jagar sponsorer så att telefonen glöder. Janne W utvecklar världens bästa start- och växlingsrutiner samtidigt som Göran Glanshed putsar på målrutinerna. Lollo står i duschen från morgon till kväll och känner in rätt temp och tryck. Runt om i stugorna pågår vintern lång planering och förberedelser av dessa eminenta kvinnor och män.

Alla huvudansvariga inventerar sina behov av material, personal och service. Så snart det blir klart kommer du att kontaktas för att få reda på vilket som kommer att bli ditt eget livsverk. Naturligtvis är du mer än välkommen att redan nu höra av dig till mig för att berätta vad du helst vill syssla med. Tyvärr kan jag inte lova att önskemålen uppfylls. Vi måste först och främst se till att vårt gemensamma uppdrag görs på bästa sätt, men skall självklart vara så tillmötesgående som möjligt.

Vår klubb är full av otroligt duktiga och rutinerade funktionärer och entusiastiska ungdomar. Det skall bli kul att genomföra hedersuppdraget att arrangera ett Svenskt Mästerskap i Orientering.

Roffe tävlingsledare

Rogge är död

Roger Frändén, dog 37 år ung lördagen den 3 december under ett träningspass i Tantolunden.

Rogge dog mitt i livet, mitt i steget – med sin framtid fylld av roliga planer, engagerande projekt och positiv livskänsla. Döden kom direkt, som så många av oss hoppas att den skall göra när det är dags. Särskilt Rogge, som ville leva fullt ut, ta vara på dagarna och ägna sig åt det som kändes meningsfullt.

Rogge var bra på att leva – intensivt och engagerat i det som han gillade och tyckte var viktigt. Då kunde en hängiven slappardag vara lika bra som ett långt träningspass, en fjällvandring eller en mekarnatt i hojgaraget. För en naturvän som Rogge var det orientering, skidor, fjäll, golf och de senaste åren livet kring sin ögonsten – en Harley Davidson FXR Low Rider 1985 – som var det viktiga och värdefulla.

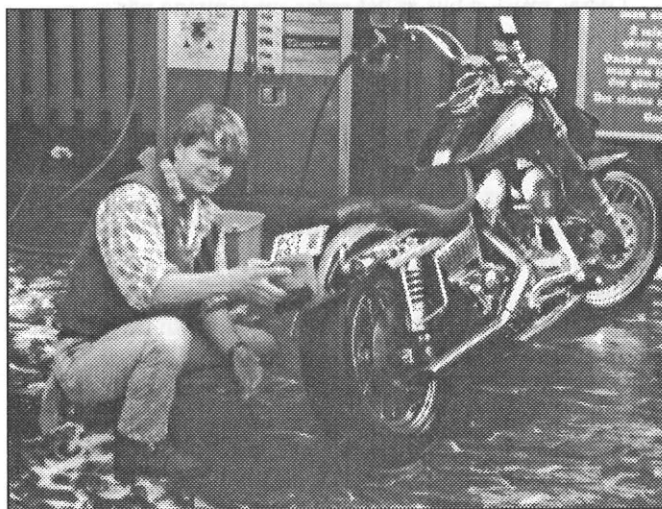
Visste du förresten att Rogges favoritfigur var Musse Pigg? ”Jag gillar honom – ding i bollen, lite fixare så där och en hygglig snubbe”. Jag är bergis på att favoritskapet var ömsesidigt. Rogge var också en hygglig snubbe. Alltid okomplicerad, vänlig, rolig och lojal – alltid lika äventyrlig, modig och pigg på att prova nya saker. En kompis i ordets bästa bemärkelse.

Nu är Roger död. Det var en glädje att ha Rogge till kompis, ett privilegium att ha honom som vän.

Kanske lär vi oss lite mer om livets villkor genom det som har hänt. I så fall är Rogge en bra magister. Han lär oss att vi måste hugga tag i livet och satsa på det som känns viktigt. Han lär oss att kämpa för att förverkliga våra drömmar – och att göra det nu.

I morgon kan det vara för sent.

Roffe

”DEN STORA PASSIONEN ÄR UTFÖRSÅKNING”

PROFILEN

Av Fredrik Trahn

När det är höst, mörkt och kallt och man drar iväg på Utskogsrundan så börjar man att springa genom Hästhagen. Förbi alla villor ned mot sjön som det lyser så värmande och inbjudande ifrån. Jag begav mig dit en kväll utan att köra Utskogen, för att istället titta in i ett av de inbjudande husen på Smedjevägen. Jag var på väg hem till Nils Nilsson.

I deras mysiga hus är det redan julstämning när Järlamagasinet kommer på besök. Tända ljus, lussekatter och nybryggt stärkande kaffe. När vi sitter i köket och tittar ut skymtar Storängen och Nacka Forum på andra sidan Järlasjön.

Här har familjen Nilsson bott ända sedan 1971 men i Järlakläder har vi fått se Nisse bara sedan 1989.

– Ja, jag var med i Järkla redan i början på 70-talet men jag tävlade aldrig. Jag var nog bara på ett årsmöte minns jag.

Nisses orienteringsbana började dock redan tidigt. Som 12-åring i skolan i Åtvidaberg kände han att det var den rätta sysselsättningen. Runt omkring barn-domshemmet i lilla Björkfors i Östergötland fanns det gott om träningsmarker och moderklubben blev naturligt Björkfors GoIF.

Efter två år var det dags att lära upp systemen och de sprang tillsammans hem från skolan genom skogen. Nisses utläring visade sig vara utmärkt. Hans syster vann nämligen SM-guld i budkavle 1960 med Norköpings Orienteringsflickor.

Hur kom du egentligen i kontakt med Järkla?

– Eftersom jag bodde i Hästhagen och hade haft viss kontakt så visste jag ju att klubben fanns. Men när jag var i 25-årsåldern lade jag av med tävlandet. Jag hade inte tid helt enkelt. Men i 50-årspresent fick jag av min syster en anmälan till 5-dagars i Östergötland. Hon tyckte det var dags för comeback i tävlingskläderna och det tyckte nog jag också. 1988 flyttade min gamla studentkompis Jan-Åke Björklund till

Namn: Nils Nilsson
Klass: H 55 A
Uppdrag i Järkla: Valberedning
Yrke: Företagsledare
Familj: Hustru Britt-Marie och utflyttade döttrarna Anna och Lisa.

Hästhagen och vi bestämde oss för att båda börja springa för Järkla.

Nisses långa avbrott från tävlingsscenen låter inte så underligt när han berättar för mig om sin yrkesbana. Efter civilingenjörsexamen inom väg och vatten på Teknis har han slagit sig fram inom större byggföretag. I

slutet av 60-talet var han ansvarig för byggandet av Lidingöbron och senare högsta ansvaret för byggnationen av Västra Flemmingsberg. Efter att sedan varit koncernchef i Diös var det dags att trappa ner en aning.

Sedan dess är Nisse VD i det egna företaget Fastighetspartner AB. De äger till hälften företaget Atrium som äger Farsta Centrum. Nisses stora projekt nu är att leda ombyggningen av hela Farsta Centrum.

Hur känns det att åter igen ha tid med orienteringen?

– Det känns mycket bra och Järkla är en trevlig klubb. Löpformen behöll jag alltid även fast jag jobbade hårt. Varje morgon sprang jag en runda och visst var det förbi Järlagården många gånger.

Hur har det varit med idrottsmeriterna då?

– Det har väl aldrig varit någon elitsatsning att tala om. Som junior i friidrott tillhörde jag i och för sig toppen i Östergötland. Gjorde 11,3 på 100 meter meter. Visste har det väl blivit ett antal Tiomila och SM-kavlelopp förstås.

– SM-budkavlen 1957 sprang jag. Det var strax innan gulsotsepedmin kom, men många orienterare hade problem med bölder över hela benen. Mina ben såg inte så roliga ut heller. Av någon anledning så sprang jag loppet i jeans! Det visade sig vara ett lyckodrag då alla bölder nöttes (!) bort av tyget.

Vad tycker du om Järkla som oreinteringsklubb?

– Jag har en positiv bild av Järkla även fast jag har

suttit i valberedningen ett tag! Det är lätt att trivas ihop med folket i klubben då det är en bra blandning av åldrar. Det är stimulerande att springa ihop med tonåringarna.

Ja du brukar ju med lätthet kunna följa med en bra bit på våra rundor.

– Ja, jag tycker det är kul att kunna springa med så långt man kan. Speciellt kul har det varit med 25-manna de senaste två åren. Förra året fick jag springa samma sträcka ihop med My och Jonas Claesson. Det var en mycket trevlig upplevelse.

När jag frågar Nisse om några andra fritidssysselsättningar glittrar det till i hans ögon. Han berättar om tennisen som han spelar tre gånger i veckan under vintern. Och framför allt om hans och familjens stora passion för utförsåkning. Under många år är det vinterns sysselsättning. Svenska fjällen och Alperna blir besökta ett par gånger per år. Han berättar gärna

om vinterns stora projekt och pistkartor över Österrike och Italien åker fram på bordet. Här handlar det om skidluffning på hög nivå!

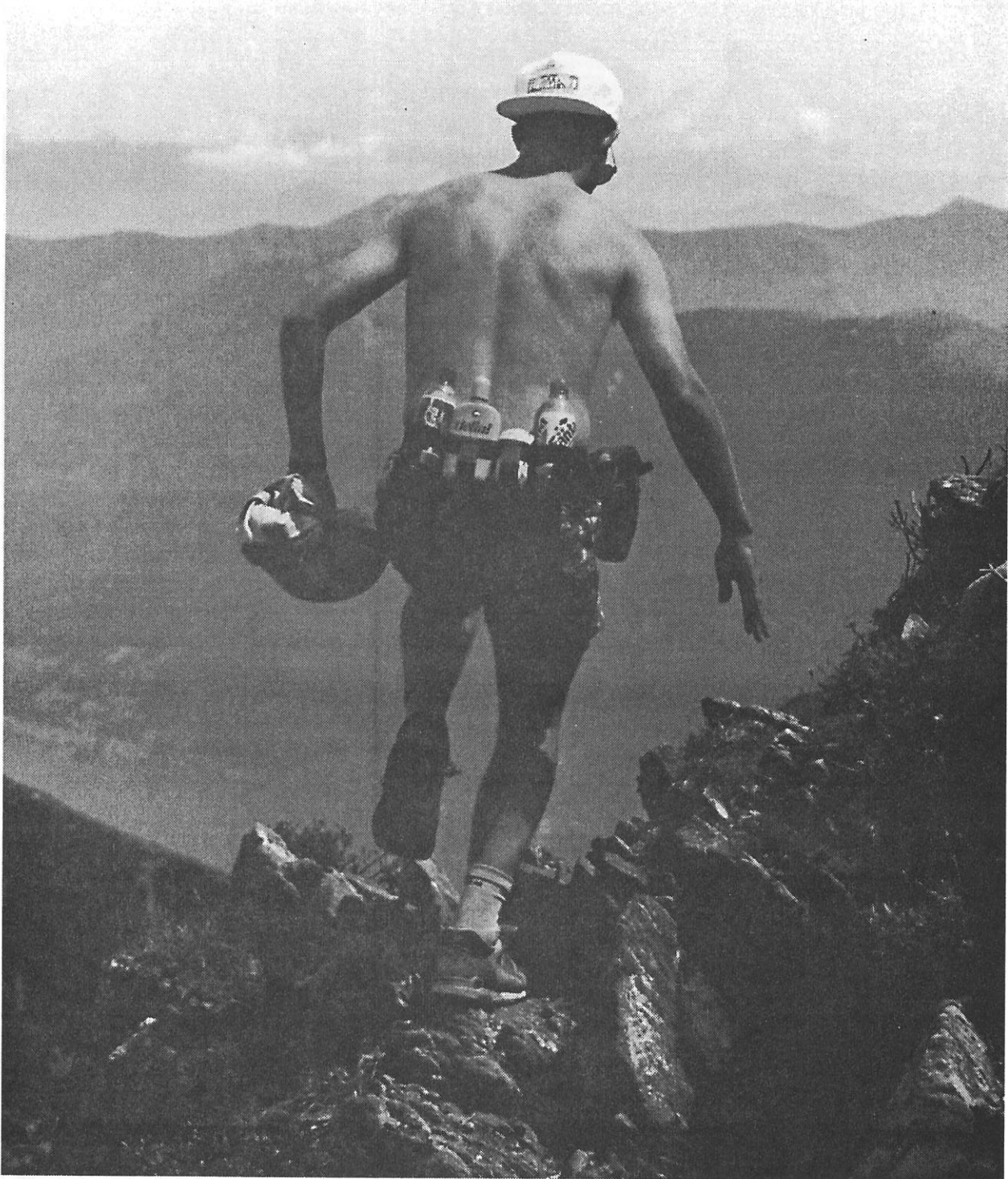
– Vi är fem stycken från vårt gäng som ska dra iväg på skidluffning. Vi flyger till Innsbruck och sedan blir det ta sig fram genom alperna på slalomskidor och med hjälp av postbuddar och taxi. Vi tar bara med oss en liten ryggsäck med ombyte och får se var vi kommer. Har vi tur kan vi ta oss från Innsbruck till Ratstadt och eventuellt ända till Saalbach. Är det ont om snö blir det Italienska Dolomiterna istället.

Varför tror du att det är så många högt uppsatta personer inom näringslivet som sysslar med orientering? Det går ju inte riktigt hand i hand med golf och tennis.

– Jag tror att många är orienterare från början som har viljan och kunskapen att gå långt och utveckla sig inom yrkeslivet. Det handlar ju om problemlösning båda två.

JULTÄVLING

Här kommer en liten tävling för alla Järnamagzinsläsare att fundera på under jul- och nyårshelgerna. Frågan är mycket enkel: Vem kör höghöjdsträning på detta sätt. Med andra ord, vem föreställer bilden? Skicka in ditt svar till redaktör Trahn senast 15 januari. Ett fint pris finns till den som vinner.

VINTERLIKT

ÅRET DÅ VARGEN KOM TILLBAKA

Av Ulf Sandberg

År efter år av blaskiga grå vintrar där smogget blandats med snöslasket och gjort oss sällskap i räfflorna under gummisulorna upp i våra tamburhallar.

År efter år då skidåkarna tillverkat patetiska spårsträngar om två hundra meter av den snö som blivit över när man spolat om hockeyrinken för att sedan kusa runt hundratals varv i denna upplösande sträng, samlades mil i benen inför stundande Vasalopp som sedemera blivit inställt.

År efter år har man suktat efter lite vinteridrott. Det kan vara en precisionsspansning eller läckra dragningar på Duvnäs vikens kristallklara bandyis. Det kan vara ett traktorluftgummihjulrace nerför Velamsundsbacken i hiskeliga toppfarter, eller varför inte störtlopp med kälke nerför Nyckelviksbacken.

Det närmaste man har kommit vinteridrotten under senare år är när man belönats med en sen nattsträcka på Smålandskavlen. I femgradig kyla har man irrat omkring i de småländska blötmyrarna förbannandes att man inte heller i år tyckte att det var nödvändigt att införskaffa sig ett par våtsockor. Betänk sedan besvärligheten med fingrarna, inte heller fingervantar stod särskilt högt upp på inköpslistan, som blivit så stela av köld att man inte klarar av att vrida kompasshuset utan att ta tänderna till hjälp. Och ändå är det inte mer än minuter sedan man lämnade startplatsen. Resten av loppet brukade bli en defilerings i ämnet självplågeri.

Detta var i början av november. Sedan återtog vintrarna sin vanliga form innehållandes grönska och regnruskig småblåst. Jag brukade från mitt

fönster betrakta Hammarbybacken som i sin gröngråa röra mest av allt likna en disig hed i Skottland.

Detta lilla släkte skidorienterare som finns kvar har fått pendla till Brunflo under vinterhalvårets helger. Men det kan dom gott förtjäna om man tänker efter vilken glamourös prylsport som skidororienteringen utvecklats till. Skoterkörda spår, fjäderlätta skidor och robusta kartstativ.

Nej, tacka vet jag den gamla goda tiden. Förr hade man kartan hängandes runt halsen där den dinglede i en pendelrörelse i takt med stavtagen. Själv försökte jag mig på lite produktutveckling. En slags ledad kanpp mitt på fodralet som skulle göra att kartan var svängbar i alla riktningar. Efter hand blev dock knappen rejält glättig varpå kartan

100

100

